

[Per Hækkerup.]

om så vigtige spørgsmål, ikke forhandler med organisationerne.

Vi hørte her for 2 dage siden Amdsrådsforeningens formand bruge usædvanlig stærke ord over for en regering, som han i øvrigt støtter, og hvis man lytter til, hvad formanden for Kommunernes Landsforening siger om spørgsmålet, får man nøjagtigt det samme indtryk, at det her har skortet stærkt på forhandlingsvilje fra regeringens side.

Tjenestemandereformen er gennemført, men man mangler en vigtig bestanddel af den, nemlig gennemførelsen af den stillingsvurdering, som var forudsætningen for afskaffelsen af benene. Den er man ikke gået i gang med.

I forsvaret har vi fået en rammereform, men ikke en indholdsreform, og man har praktisk taget afvist at forhandle om vort forslag til en virkelig forsvarsreform.

Boliglovgivningen blev debatteret i går, så den skal jeg ikke komme nærmere ind på.

Vi har fået en realkreditlovgivning, som vi indgik forlig om, men dengang blev der i betænkningen optaget et ønske om — og vi fik tilsagn om det — at få foretaget en undersøgelse af hele det danske kapitalmarkedets forhold. Vi ønskede det, fordi vi mener, det er nødvendigt at anskue realkreditinden for hele det samlede kapitalmarked, men vi har ikke fået denne undersøgelse. Økonomiministeren har lovet den igen og igen, men vi har ikke fået den.

Med hensyn til socialreformen er situationen den samme. Vi har fået en ramme, men indholdet, som er det afgørende, mangler stadig.

Regeringen proklamerede på et vist tidspunkt, at forureningsproblemerne var nogle af de allervigtigste i Danmark og ville være det i de kommende år, så dem måtte vi se at få klaret. Man har nedsat en kommission — det er jo det, man plejer at gøre, når man ikke ved, hvad man ellers skal — men denne kommission er altså ikke nået så langt, at der har kunnet komme et udspil

fra regeringen. Jeg må rigtignok sige, at selv om man kan pege på nogle enkelte små ting — jeg skal ikke trætte tinget med at remse dem op — så er disse hovedopgaver jo langtfra løst sådan, at man selv i sin vildeste fantasi kan karakterisere denne regering som reformernes regering.

Lad mig sige lidt om det, som trods alt er det centrale problem for os, den økonomiske situation og den økonomiske politik. Her må jeg desværre igen fastslå, at regeringens politik er slået fejl. Jeg ved godt, at økonomiministeren bliver lidt vred på mig, når jeg siger sådan noget, og derfor skal jeg denne gang berige ministerens viden med et par citater, som han måske allerede kender.

Vismændenes rapport, som vi fik for et par uger siden, siger et sted i denne rapport ganske klart og tydeligt:

„Den omstændighed, at indkomstpolitikken igen er slået fejl, kan imidlertid ikke undgå at få konsekvenser for den økonomiske politik.“

Den omstændighed, at indkomstpolitikken igen er slået fejl. Det var denne indkomstpolitik, man kørte på, fra denne folketingssamling startede. Nu skulle der — hvad var det, det hed, statsministeren havde sådan en fin formulering — et systemskifte til i dansk økonomi. Ja, ja. Man bliver nøjsom, når man sidder i sådan en trekantregering.

Hvordan er det gået med de afgørende træk i vores økonomiske udvikling? Er det lykkedes at bremse inflationen? Nej. Er det lykkedes at sætte renteniveauet ned? Nej. Jeg ved godt, at diskontoen blev sænket her for nogle måneder siden. Hvordan er det gået med valutaunderskuddet? Er det lykkedes at afskaffe det? Jeg kan huske, at da vi diskuterede det for 2 år siden eller for 1 år siden, da sagde økonomiministeren: i løbet af 2 år skal det væk, i løbet af 2 år skal der være balance. Og da vi mente, at vi måske skulle tilstræbe det i løbet af 3-4 år, så sagde økonomiministeren: nej, nej, 2 år. Det er lykkedes at fordoble dette valutaunderskud under den nuværende regering. Det